

בולעטין # 29 - שבט תשכ"ה לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

רבינו בחיי על ויקרא פרק כב פסוק לב

(לב) ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל - חלול ה' הוא עון חמור ביותר, ומצינו שויתר הקדוש ברוך הוא על עבודה זרה ולא ויתר על חלול ה', והוא שאמר הנביא (יחזקאל כ) ואתם בית ישראל איש את גלוליו לכו עבדו ואת שם קדשי לא תחללו עוד, ואמרו רבותינו זכרונם לברכה על עון זה שאין כח ביום הכפורים לכפר ולא בתשובה לתלות ולא ביסורין למרק, אלא כלן תולין ומיתה ממרקת:

ואמנם מצינו תקנה לעון חלול השם כשיקדש את השם כנגד מה שחלל, ולכך סמך לו ונקדשתי וכן אמר הכתוב (משלי טז) בחסד ואמת יכופר עון, כלומר עון הרשע והשקר שהם הפך חסד ואמת, כענין החולי שאינו מתרפא אלא בהפכו, ומפורש אמרו רבותינו זכרונם לברכה חטא אדם בלשון הרע יעסוק בתורה, חטא אדם בעיניו יזילם דמעות, וכן אמר דוד (תהלים קיט) פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך, לא שמרתי לא נאמר אלא לא שמרו. ועוד אמרו רבותינו זכרונם לברכה אם עשית חבילות של עברות עשה כנגדן

חבילות של מצות. רגלים ממהרות לרוץ לרע יהיו רצין לדבר מצוה, ידים שופכות דם נקי יקשור תפילין על ידו ויתן צדקה לעניים:

ובמדרש זה מצות עשה שבתורה לקדש את השם ברבים, וכך דרשו רבותינו זכרונם לברכה ונקדשתי בתוך בני ישראל מסור עצמך לקדש את שמי, יכול ביחיד, תלמוד לומר ונקדשתי בתוך בני ישראל. וכשהוא מוסר את עצמו ימסור עצמו על מנת למות, שכל המוסר עצמו על מנת הנס אין עושין לו נס, שכן מצינו בחנניה מישאל ועזריה שלא מסרו עצמן על מנת הנס שנאמר (דניאל ג) והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהך לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד, מציל ולא מציל ידיע להוא לך וגו'. ועוד הוכיחו רבותינו זכרונם לברכה מן הכתוב הזה שכל דבר שבקדושה צריך עשרה, והוא שאמרו בברכות אין דבר שבקדושה בפחות מעשרה שנאמר ונקדשתי בתוך בני ישראל, וכתוב התם (במדבר טז) הבדלו מתוך העדה, מה להלן עשרה אף כאן עשרה. ופירש ר' יעקב שאין נוסחא זו מדוקדקת שאין להביא ראיה מעשרה מרגלים לדבר שבקדושה, אבל עיקר הנוסחא היא כן, אתיא תוך תוך כתיב הכא ונקדשתי בתוך וכתוב התם (בראשית מב) לשבור בתוך הבאים, מה להלן עשרה אף כאן עשרה, ועכשיו יביא ראיה מעשרה אחי יוסף שהיו צדיקים לדבר שבקדושה:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)